

hvor man har drøftet og formodentlig også stemt om forslagene fra Kommissionen, fremgår, at der ikke blot har deltaget repræsentanter for ministerier, men også fra forskningsinstitutter, der var interesseret i finansieringen.

(¹) EFT L 334 af 22. 12. 1994, s. 59.

Sag anlagt den 24. juni 1997 af Comité d'Entreprise de la Société Française de Production m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-189/97)

(97/C 271/32)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 24. juni 1997 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Comité d'Entreprise de la Société Française de Production, Bry-sur-Marne (Frankrig), Syndicat National de Radio-Diffusion et de Télévision SNRT-CGT, Syndicat Unifié de Radio et de Télévision SURT-CFDT, Syndicat National Force Ouvrière de Radio-Diffusion et de Télévision og Syndicat National de l'Encadrement Audiovisuel SNEA-CFE-CGC, alle Paris (Frankrig), ved advokat med møderet for Conseil d'État og Cour de Cassation de Paris, Hélène Masse-Dessen, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Guy Thomas, 77, boulevard de la Grande-Duchesse Charlotte.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede beslutning annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger og at betale 20 000 ECU til hver sagsøger til dækning af deres udgifter i medfør af procesreglementets artikel 87, stk. 3, og artikel 91, litra b).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ved den anfægtede beslutning blev det fastslået, at den støtte på i alt 1,110 mia. ffr., som blev ydet det franske produktionsselskab Société de Production Audiovisuelle i perioden 1993-1996, er ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet, da den er ydet i strid med reglerne i EF-traktatens artikel 93, stk. 3 (¹).

Sagsøgerne har den opfattelse, at de er repræsentative organisationer og anerkendte arbejdstagerrepræsentanter i henhold til fransk ret og derfor egnede til at varetage virksomhedens arbejdstagers interesser.

De gør gældende, at den omtvistede beslutning, for så vidt som kapitaltilførslerne heri betegnes som støtte, subsidiært for så vidt som de i det hele og uden nogen form for sontring betegnes som støtte, er behæftet med mangler ved begrundelsen, en fejlagtig kvalifikation, en faktisk vildfarelse og magtmisbrug.

Hvad angår påvirkningen af samhandelen mellem medlemsstaterne, som omhandlet i EF-traktatens artikel 92, stk. 1 og 2, er angivelsen af begrundelsen og det retlige grundlag for beslutningen utilstrækkelig.

Subsidiært gør sagsøgerne for det tilfælde, at det må lægges til grund, at der er tale om støtte, gældende, at den omtvistede beslutning i relation til spørgsmålet, om de omhandlede beløb er lovlige i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), er meget vanskelig at læse, idet de fleste oplysninger betragtes som fortrolige. For så vidt angår spørgsmålet, om beløbene er lovlige i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra d), er beslutningen selvmodsigende og også på dette punkt utilstrækkeligt begrundet.

Endelig anfører sagsøgerne, at den omtvistede beslutning udelukkende er baseret på økonomiske kriterier med sammenligning af driftsomkostningerne uden hensyntagen til de trufne beslutningers sociale og kulturelle virkninger. Ifølge Domstolens praksis skulle Kommissionen i det mindste have undersøgt disse kriterier.

(¹) EFT nr. L 95 af 10. 4. 1997, s. 19.

Sag anlagt den 30. juni 1997 af Jean-François Aguinaga m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-199/97)

(97/C 271/33)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 30. juni 1997 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Jean-François Aguinaga, Bruxelles, Robert Donkers, Hoeilaart (Belgien), og Patricia Maugain, Bruxelles, ved advokat Nicolas Lhoëst, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kommissionens beslutning af 18. marts 1992, hvorefter midlertidigt ansattes kontrakter kan forlænges med to år, finder anvendelse på sagsøgerne.
- Kommissionens afgørelser af 26. august 1996, hvorved der udtrykkeligt meddeltes sagsøgerne afslag på deres ansøgninger om eventuel forlængelse af deres kontrakter til i alt fem år, annulleres.
- Om fornødent annulleres Kommissionens afgørelser, hvorved sagsøgernes klager udtrykkeligt blev afvist.
- Det fastslås, at Kommissionens afgørelse af 13. november 1996 er retsstridig, for så vidt som den begrænser

varigheden af samtlige kontrakter for midlertidigt ansatte i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte til tre år med adgang til forlængelse med højst ét år.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som de i sag T-185/97 ⁽¹⁾ anførte.

⁽¹⁾ EFT C 252 af 16. 8. 1997, s. 37.